

– в особливо тяжких випадках кривдник, від якої виходить небезпека, береться під варту (Ingewahrsamnahme).

З огляду на викладене, на жаль, домашнє насильство з'являється тоді коли родина неготова протидіяти кривднику, її зовнішня і внутрішня безпека нібито скасовується, адже кожен може стати жертвою домашнього насильства. До речі, саме телевізійні або інтернет – перегляди про домашнє насильство формують у більшості людей, особливо похилого віку, стан збентеженості та порушує у них внутрішню рівновагу спокою і захисту щоб не стати жертвою домашньої злочинності.

Більше того, вчинення кривдником домашнього насильства перетворює жертву кримінального правопорушення на побоювання і відчуття беззахисності перед кривдником, тому таке насильство вчені пропонують розглядати як стихійне лихо, яке несе у собі нещастя та свідчить про вчинення збоку кривдника свавілля та беззаконня над іншою людиною.

Література:

1. Закон України Про запобігання та протидію домашньому насильству (Відомості Верховної Ради (ВВР), 2018, № 5, ст. 35)
2. Блага А.Б. Насильство в сім'ї (кримінологічний аналіз і запобігання) : монографія .Х. : ФО-П Макаренко, 2014. -360 с.

РОЛЬ ЗМІ У ЗМЕНШЕННІ ФАКТІВ ДОМАШНЬОГО НАСИЛЬСТВА В УМОВАХ КАРАНТИНУ

Богущ Л.А.

кандидат педагогічних наук,

член-кореспондент Міжнародної кадрової академії,

доцент кафедри теорії та методики журналістської творчості

Міжнародного економіко-гуманітарного університету

імені академіка Степана Дем'янчука

м. Рівне, Україна

Томчук А.В.

кандидат юридичних наук,

суддя Вінницького окружного адміністративного суду

м. Вінниця, Україна

Ще однією групою заходів направлених на запобігання домашньому насильству є заходи запобігання домашньому насильству, пов'язанні із

пропагуванням нетерпимості до явища домашнього насильства та заохочення всіх членів суспільства до активного сприяння запобіганню домашньому насильству. Такий захід, зокрема передбачено у п. 5 ч. 1 ст. 19 Закону України «Про запобігання та протидію домашньому насильству» (залучення засобів масової інформації до проведення просвітницьких кампаній, спрямованих на виконання завдань у сфері запобігання домашньому насильству, зокрема формування небайдужого ставлення до постраждалих осіб, насамперед постраждалих дітей, усвідомлення необхідності невідкладного повідомлення про випадки домашнього насильства, зокрема до кол-центру з питань запобігання та протидії домашньому насильству, насильству за ознакою статі та насильству стосовно дітей) [1]. Відповідно до ст. 17 Конвенції Ради Європи про запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству та боротьбу із цими явищами сторони заохочують приватний сектор, сектор інформаційно-комунікаційних технологій та засоби масової інформації, з належною повагою до свободи висловлювань та їхньої незалежності, брати участь у розробці та здійсненні політики та запровадженні керівних принципів і стандартів саморегулювання для запобігання насильству стосовно жінок та підвищення поваги до їхньої гідності. Сторони розвивають і заохочують у співробітництві з учасниками приватного сектора навички серед дітей, батьків та викладачів стосовно того, як діяти з інформаційно-комунікаційним середовищем, яке надає доступ до принизливого контенту сексуального або насильницького характеру, який може бути шкідливим [1].

Засоби масової інформації відіграють вирішальну роль у підвищенні рівня обізнаності та зміні згубного ставлення до домашнього насильства та насильства стосовно жінок, особливо в конфліктних і постконфліктних регіонах. Водночас, незважаючи на цю важливу роль, фахівцям у сфері засобів масової інформації нерідко бракує системної і постійної підтримки, знань і розуміння, для того щоб висвітлювати тему насильства стосовно жінок і домашнього насильства з урахуванням гендерних аспектів, підвищуючи рівень обізнаності громадськості про цю проблему [2].

Так, слід констатувати, що на даний час, в Україні не затверджено чіткого плану дій, пов'язаних із залученням засобів масової інформації, щодо встановлення стереотипу про небезпечність домашнього насильства, а також пропагування нетерпимості до нього. На даний час, засоби масової інформації в Україні не зобов'язанні піднімати таку проблему, як домашнє насилля або пропагувати нетерпимість до такого явища. З приводу цього, слід зауважити, що державна політика у сфері запобігання домашньому насильству повинна мати комплексний характер, тобто реалізовуватись у різних галузях суспільних відносин. Тому, вважаємо, що на даний час є необхідним відповідним розпорядженням Кабінету Міністрів України «Про затвердження проведення

плану заходів направлених на запобігання домашньому насильству через ЗМІ», встановити перелік обов'язкових соціальних реклам чи інших роликів (повідомлень, комбінацій слів, що призначенні для висловлення тощо), які є необхідними для транслявання через засоби масової інформації. Відповідні зміни, також необхідно внести і до Закону України «Про порядок висвітлення діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування в Україні засобами масової інформації» [3] та до Закону України «Про телебачення і радіомовлення» [4].

Література:

1. Про запобігання та протидію домашньому насильству: Закон України від 07.12.2017 № 2229-VIII. Режим доступу: URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2229-19#Text>. (дата звернення 04.10.2021).
2. Рекомендації для ЗМІ щодо розробки стандартів саморегулювання при висвітленні випадків насильства стосовно жінок та домашнього насильства на основі стандартів Ради Європи. Проект Ради Європи «Стамбульська конвенція: інструмент для посилення боротьби з насильством стосовно жінок та домашнім насильством в Україні» (2018-2020). Режим доступу: <https://rm.coe.int/vaw-media-guidelines-ukrainian/1680a077ec> (дата звернення 04.10.2021).
3. Про порядок висвітлення діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування в Україні засобами масової інформації: Закон України від 23.09.1997 № 539/97-ВР. Режим доступу: URL:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/539/97-%D0%B2%D1%80#Text> (дата звернення 04.10.2021).
4. Про телебачення і радіомовлення: Закон України від 21.12.1993 № 3759-XII. Режим доступу: URL:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3759-12#Text>. (дата звернення 04.10.2021).
5. Дудоров О.О., Хавронюк М.І. Відповідальність за домашнє насильство і насильство за ознакою статі (науково-практичний коментар новел Кримінального кодексу України). Київ: Ваіте, 2019. 288 с.
6. Цілі Сталого Розвитку ООН на 2016-2030 рр. Режим доступу: <http://www.un.org.ua/ua/tsili-rozvytku-tysiacholititia/tsili-staloho-rozvytku> (дата звернення 04.10.2021).
7. Електронний ресурс: <https://rm.coe.int/1680462546> (дата звернення 04.10.2021).
8. Електронний ресурс: <https://www.president.gov.ua/documents/7222019-29825> (дата звернення 04.10.2021).